

ח לום אחד מאחד את כל הישראלים. החלום של נסיעה לחו"ל. תהיה הסיבה לכך אשר תהיה — מורשת היהודי הנודד, הקלאוסטרופוביה של מדינה קטנה, בידודה של ישראל מן המרחב הקרוב וריחוקה מן המרכזים המערביים — זהו דחף עמוק, שאינו יודע מיכשול. **אומרים כי הישראלי המצוי מוכן למכור את הסבתא שלו תמורת נסיעה לחו"ל. וזה נכון.** ואם זה נכון לגבי הישראלי המצוי, הרי זה נכון על אחת כמה וכמה לגבי העסקן הישראלי. **בין כל התמריצים, המובאים וישראלים נורמלי לעולם בפוליטיקה, יש תמריץ אחד החזק מכל: בפוליטיקה אפשר לנסוע לחו"ל — הרבה, יפה ועלי-חשבון הזולת.** בשבוע שעבר גרם דחף זה למותו של

אף לא בפגרה — ואילו יצאו, היו צריכים להיות נכונים לחזור בכל רגע. **בקיבוץ: ניתן היה להפוך את היי הקואליציה לגיהנום יומיומי, להתיש אותה, לערער את ביטחונה, להחיש את נפילתה.** אך המערך כלל אינו חולם על כך. חבריו רוצים לטוס לחו"ל, והי מה. הן הזמנות בווערות בכיסיהם. אחרי ככלות הכל, לשם מה הלכו לפוליטיקה ונבחרו לכנסת, תוך דריכה על גוויות, אם לא כדי לטייל בעולם על חשבון הבארונים — העם היהודי, משלהי-המסים הישראלי ושאר נדיבים-יודעים. ואיך אפשר לשלול תענוג זה מחברי המפלגה השניה? **מי שמסכים לקיזוז אומר: כפי 708,536 בוחרים ישראלים: כפי לים הייתם, ופסידים תהיו.**

א חרי הקיזוז הפרטי בא מעין קיזוז כללי. הכנסת יצאה לפגרה.

ה תרבות בינם לבין עצמם. אפשר לוותר על מקומות בוועדות לטובת הליכוד. אך אי-אפשר לוותר לחבר במיפלה. על כך התלקח המאבק. כל אחד רצה במקום בוועדה "חשובה", ימאס במקום בוועדה "לא-חשובה". דרשו לחלק את המקומות לפי ההשקפה, טעם-הבישול (געפילטע-פיש לעור מת בורקאס), ועוד ועוד. **ועל כך מתפוררת המיפלה, שיצאה להציג את המדינה מן הפאשיזם, מחנות-הריכוז, בניין שרון, מצדה ונכונדנצר.** על מה נטוש המאבק? לאיש מן הצד זה נראה כמצחיק, ועדה היא ועדה, לא?

א יש הבדל רב בין ועדה לוועדה. הנה מדרך קצר: ועדת-החוקי-הביטחון היא הוועדה ה-

הצבעות, דין משקיף כדין חבר. בכך קבע המערך שהתחיה אינה רק סיעה לגיטימית, אלא שהיא גם סיעה מועדפת, שי מגיעות לה זכויות-יתר ביגלל עמדותיה הפוליטיות. מעולם לא ניתן לסיעה של שלושה חברים להיות מייצגת בוועדה זו, לא כחברה ולא כמשקיפה.

ר עדת-הכספים היא, לעומת זאת, דבר אחר לגמרי. זוהי ועדה רצינית, יש בידיה כוח יומיומי, על חלוקתם של מיליארדים מן כספי הציבור. על כן היא מתנסחט כימעט מדי יום, והחברות בה היא מיקצוע. **אם כן, מדוע נאבקים הח"כים — שאינם יודעים, בדרך כלל, כי אנשים חרוצים ותאווי-עבודה — על המקומות בוועדה זו?** לא רק בשל הכבוד, ולא רק בשל תאוות-השררה. וחוק מחריגים בולטים, לא רק מתוך אידיאליזם. אלא מפני

כולם הלכו לים

שבועדה זו אתה יכול לעשות משהו. למשל: להעביר כמה מיליארדים לקרי בוצים המקורבים אליך. או כמה מיליארדים לשיבות של מיפלתך (ובכך ל- אפשר כימעט לכל חברי מיפלתך להיות על חשבון המדינה). **או להעביר הון-עתק למיזאדרר שמימן את הקאריירה הפוליטית שלך. או לקדם את העסקים שלך, כדי להפוך בעצמך מיליונר.** זהו בור-ישומן, פשוטו כמשמעו. או מדוע אין בו מקום לאנשים שחומים? **מה יש, דהם לא מגיע?**

ר ש ועדות אחרות, ובהן יש מקומות בשפע לבני עדות-המיוזרה, לנציגים של קבוצות-לחץ עלובות, לסתם ח"כים של סיעות קטנות, ועדת-הכלכלה.

על גבי הנייר, זוהי ועדה חשובה. יש לה תחומי-פעילות חשובים מאוד. אבל כל לבלי-מישנה בכנסת יודע שוהי סיביר, כל עניין כלכלי חשוב מועבר לוועדת-הכספים. כל עניין כלכלי בלתי-חשוב מועבר לוועדת-הכלכלה. אין בה הרבה סודות למכור לעיתור גאים, תמורת פירסום-עצמי. אין בה מילי יארדים להעביר.

ועדת-החינוך היא עניין חינוכי. ח"כ אורה נמיר מוצאת בה סיפוק עמוק ומת- עוסקים? בבתי-ספר, במערכי-חינוך וי בשאר דברים בטלים? **אך יש צימוק אחד בעונה זו. הטלוויזיה. כל ויכוח על הטלוויזיה מגיע לוועדה זו, ואז אפשר לרוץ ולספר לעיתונאים שפלוני אמר שהטלוויזיה היא אש"ף, ושחיים יבין הוא שכיר הקג"ב. ומה ענית למשטינים בעוז ובעוזו. פירסום מובטח.**

לוועדת-הפנים אין נגיעה למיליארדים העוברים לעיריות (ומשם, בחלקם, למטרות סמויות של מוסדות-דת פיקטיביים ולמוסדות מיפלה-גיימינג מוסוים). זה נוגע לוועדת-הכספים, ואילו ועדה זו עוסקת בבתי-הסוהר. מי מתעניין בזה? וכך הלאה. יש על מה להתקוטט. יש ח"כים ממדרגה ראשונה, שניה ושלישית. רק הדמיון הפרוע יכול לתאר לעצמו איזו מילחמת גוג'ומגוג היתה נערכת אילו נפל השלטון בידי המערך, והיו מתפנות אלפי מישרות ועמדות-יכות. אך המערך לא זכה, ועכשיו אפשר להתכתש רק על כמה מקומות עלובים בוועדות. פירות המפלה.

במוכפל, כל זה היה נראה אחרת איזו היתה סיעת-המערך מקרשת מיחמה על ממשלת-הליכוד כדי להפילה, ולקנות בארץ מישטר אחר — כפי שנאמר בכחירות. אבל בבחירות עברו, הכרזות כבר התי קלפו מן הקירות. הבוחרים, שרצו להיות מרומים, יושבים בבית ומקטרים שרומו, עד הפעם הבאה.

סיעת המערך בכנסת: * איך למכור את הסבתא

"חשובה" ביותר, מפני שהשפעתה שואפת לאפס. זהו בית-המכובדים, מעין בית-לורדים ישראלי. שם יושבים ושומעים מפי בנין, אחרי מעשה, מדוע עשה מה שעשה. שם מחלקים פרסים קרי-יערך: "סודות" אמיתיים ומדומים. ואיזה הרגשה נהדרת היא זו, להתהלך בכנסת ובעם ולדעת שאתה יודע משהו שאף אחד אינו יודע. מילבד אשתך, "מקורבך".

כן, ועוד משהו. כי לא על הכבוד לבדו יהיה אדם, בייחוד כשהוא ח"כ. יש תועלת ממשית בחברות בוועדה זו. **בשח"ב ממשית בחברות בוועדה זו. למכור אותנו. למי? לעיתונאי, תמורת מה? לא תמורת כסף, חלילה. זה יהיה ריוגוד חמור. אבל תמורת כותרת שמנה בעיתון (בהקשר אחר, כמובן), בהופעה "מכבד" בטלוויזיה, בראיון ברדיו.** יש ח"כים שבנו קאריירה פוליטית פרי ריה על שיטה זו. הציבור בטוח שהם ח"כים פעלתנים, נמרצים, בולטים ומר- כוים — בעוד שכל מלאכתם היא לבוא אחת לכמה ימים לוועדה ולרוץ למכור את ה"סודות" לעיתונאי, לפני שעמיתיהם מטי- פיקים לעשות זאת. זוהי מיומנות.

אז למה לא נותנים לבני עדותי המיזרה להצטרף לוועדה זו? (המערך הסכים, אגב, לצרף לוועדה זו את הד"ר יובל גאמן, ראש התחיה — אותה התחיה אשר דוברי המערך ביקשו מהבוחרים לעזור להם בהצלת ה- מדינה מפניה. הוא צורף כ"משקיף", אך מכיוון שבועדה זו כימעט לעולם אין

• יצחק רבין צועק (לעבר מנחם בגין), לידו ויקטור שטיטוב, מאחוריו מוטה זורף, אריה נחמקין ועוזי ברעם.

היא לא יכלה לעשות זאת עד כה, מפני שהיה נטוש בה קרב-איתנים על הרכב הוועדות. הליכוד דרש שבכל ועדה מוועדות-הכנסת יהיה רוב לקואליציה. מי כיוון שיש בכנסת עשר ועדות, פירוש הדבר שהיה בוועדות פער של 10 מקור מות לפחות בין הקואליציה והאופוזיציה — בעוד שבכנסת עצמה יש ביניהן רק פער של שני מקומות.

המערך סירב להסכים לכך, ונגי הם כאררה. אבל אנשי הליכוד לא דאגו. הם ידעו כי האררה אינו אלא חתול-בית קטן. ואכן, הומן עשה את שלו. פשוטו כמש- מעו. מועדת-הפגרה התקרב. עשרות נבחרים טריים של המערך רצו לטוס לחוץ-לארץ, כדי ליהנות מפירות המפלה. לי רבים מהם זוהי הפעם הראשונה שבה הם יכולים לרשום ליד שמותיהם, בי- רשימת-האורחים של מלונות-הפאר בי- עולם, את התואר "חבר פרלמנט".

וכך, כאשר הגיע הזמן, נכנע המערך. נכנע לאורך כך החזית. למעשה אמר לליכוד (כן, הליכוד מהאסיפה בפתח-תיקוה, האלימות, האססוף", התרבות האחרת"): "עשו מה שאתם רוצים, קחו מקומות בוועדות ככל שתרצו, רק תנו לנו לנסוע בשקט לחוץ-לארץ!" **וכך הושג הסכם, וכולם נסעו ושפת-הים (בקאליפורניה, בהונג-דרו, בריבירה הצרפתית).**

א לא שברגע האחרון קרה משהו לא-יעים. התפוצצות אדירה. לא בין הליכוד והמערך, בין שתי התרבויות, בין דודו טופס והצ'צ'אים, בין עמוס עוז וקוראי שיריי-בוטינסקי בי- ראשהעין. **אלא בתוך המערך, בין אנשי**

חלום קולקטיבי — חלומם של 708,536 בוחריה-המערך. הם חלמו על סיעה אופוזיציונית, תקיפה ונמרצת, שתציל את מדינת-ישראל מידי הפאשיזם המאיים עליה, שתילחם בליכוד ושתפיל את שליטתו תוך כמה חודשים. **חלום יפה. הוא מת בטרם עת, בעודו עודי-ימים, תנצב"ה.**

אך התכנסה הכנסת העשירית, והנה נשמעה במיוזניה מילה המסמלת את כל השחיתות והצביעות שבחיים הפולי-טיים הישראליים. **מילה עברית מודרנית: "קיזוז".** "קיזוז" פרלמנטרי הוא סידור שעל פיו מסכימים ביניהם שני חברי-כנסת — אחד מהקואליציה ואחד מן האופוזיציה — להעדר במשותף מן הישיבות — מי ישיבה אחת או ממאה ישיבות. לכאורה זה סביר: כל צד מפסיד קול אחד. יחסיה-הכוחות נשמרים, והשניים יכיר לים לנסוע איש-איש לעסקיו — האחת לאסיפה של הבונדס במלון-פאר בשיקאגו, והשני לסטור-לימודים במלונות סינגפור. זה סביר — כאשר זה נוגע לחברי שתי מיפלות-תאומות, שההבדלים בי-ניהן זעירים, והפועלות יחד תוך ידידות. **אבל זה מוזר, מוזר מאוד, כאשר זה נעשה שבועיים אחרי שמיפלה אחת ביקשה בקול חנוק מהמוני ישראל להתלכד סביבה, מפני שהמיפלה השנייה עומדת דחמים אסון נורא על המדינה, דהקים בה מחנות-ריכוז, לקרוא דרוך לאלימות של האספסוף, לקי-בור את הדמוקרטיה.**

אחד האנשים שהשמיעו זעקה זו היה חיים הרצוג, מנהל הסברה של המערך. למחרת הבחירות סיפר בהומור וזחיות-הדעת כי עשה הסכס-קיזוז עם אברהם שפירא, איש השטח המעופף, המבלה את רוב זמנו באוויר. יותר מכל אדם אחר בכנסת, שפירא הוא המקיים את הקואליציה הנוכחית. בעיקבות הרצוג הלכו (או טפו) אחרים.

הקיזוז חוגג. **סברתי תמיד שכל קיזוז הוא מעשה שז צביעות מתחסדת, מערי לה כאמון הציבור. אך בכנסת הנוכחית הוא בכחית בנידה בכוח.**

בכנסת ניצבת קואליציה של 61 מנדא-טים מול אופוזיציה של 59 מנדאטים. די בהעדר של שלושה מאנשי הליכוד, כדי להפיל את הממשלה בכל עת. אנשי האופוזיציה אינם זקוקים להס-כמייקיוזן כדי לטייל בעולם. המיעוט שלהם מובטח. אך גם כאשר בלשי הלי-כוד ידווחו כי חמישה אנשי-המערך נמ-צאים בחו"ל, לא יוכלו ראשי הליכוד לי-נוח. שהרי כל החמישה עלולים לחזור לפתע להצבעה מכרעת. משום כך, בהעדר קיזוז, איש מאנשי הקואליציה אינו יכול לצאת את הארץ,